

Boží království a obnovení Izraele

Obnovení království Izraele je hlavním tématem poselství hebrejských proroků. Jedním hlasem se těší na příchod velkého dne, kdy bude zemi z Jeruzaléma vládnout Mesiáš, Boží zástupce. Žádný novozákonní autor o tom nikdy nepochyboval. Nemusí opakovat vše, co napsali proroci. Čas od času však novozákonní křesťané odkazují na nadcházející čas obnovy (Sk 3:21). Ve Skutcích 1:6 kladou Ježíšovi učedníci svému mistrovi poslední otázku. Chtějí vědět, zda už konečně nastal čas, kdy Bůh zasáhne a *obnoví Boží království pro Izrael*.

Pro studenta novozákonního křesťanství bude velmi poučné prozkoumat komentáře ke Skutkům 1:6. Je překvapující, jak se s tímto textem špatně zacházelo. Mnozí komentátoři jsou k apoštolskému dotazu podivně kritičtí a neodůvodněně negativní vůči obnovenému Izraeli. Čtenář vsutku může podle reakce na tento verš (Sk 1:6) posoudit své vlastní sympatie či antipatie k novozákonnímu křesťanství. Po intenzivním kurzu osobního poučení o teologii Království od Pána, včetně rozhodujících šesti týdnů v jeho společnosti po vzkříšení (Sk 1:3), si učedníci chtějí ověřit jednu mimořádně důležitou skutečnost: "Pane, nastal už čas, abys obnovil Království Izraele?" (Sk 1:6).

Budoucí zřízení mesiášského království na zemi

Tato otázka ovšem předpokládá víru v budoucí nastolení mesiášského království na zemi, na které se těšili všichni proroci. Bylo to království, které mělo být obnoveno opětovným shromážděním dvanácti izraelských kmenů. Království mělo být spravováno Ježíšem, apoštoly a vzkříšenými svatými. Apoštolům to slíbil sám Mesiáš: "V novém věku, až Syn člověka

usedne na trůn své slávy, zaujmete i vy svá místa na dvanácti trůnech, abyste vládli dvanácti kmenům Izraele" (Mt 19:28; Lk 22:28-30).

K dosazení Ježíše a učedníků na trůn dojde při druhém příchodu: "**Když** přijde Syn člověka ve své slávě ..., **tehdy** usedne na trůn své slávy" (Mt 25:31).

V těchto pasážích Písma se setkáváme s mesiášstvím, pojmem, který je synonymem křesťanství ("Kristus" je pouze řeckou formou hebrejského "Mesiáš" - pomazaný král).

Otázka učedníků ve Skutcích 1:6

Je tragické, že populární teologie se velmi zdráhá přijmout otázku učedníků ve Skutcích 1:6 jako platnou. Převládá názor, že učedníci byli dosud v nevědomosti o záměrech svého Mistra do budoucna, a to v předvečer jejich zmocnění jako novozákonní církve o Letnicích! Zdá se, že duch pomýlenosti rozvinul teologický průmysl proti prosté Pravdě, která je nám všude v Písmu předkládána, že totiž Ježíš byl Mesiášem slíbeným ve Starém zákoně a že vystoupil na nebesa jen do doby "obnovení všech věcí, které Bůh slíbil ústy proroků" (Sk 3:21).

Toto obnovení znamená opětovné shromáždění zbytku izraelského národa. Má-li být hebrejským prorokům dovoleno jasně promlouvat k naší generaci, je třeba vymýtit fikci, že všechna starozákonní proroctví se naplnila v církvi a nezanechala pro Izrael žádnou budoucnost. Teologický systém, který popírá budoucí Boží království na zemi, prakticky popírá Ježíšovo mesiášství; a toto popírání je duchem Antikrista (tj. antimesiáše) (1 Jan 2:22).

Obnovení Izraele

Ježíšova odpověď na otázku učedníků o obnově Izraele (Sk 1:6), která by zahrnovala znovuzřízení Davida trůnu v Jeruzalémě, nedává ani v nejmenším tušit, že by tato otázka byla založena na nedorozumění (jak by nás chtělo přesvědčit mnoho komentářů). To, že království bude obnoveno v Izraeli, Ježíš předpokládá (stejně jako Pavel: Řím 11:1, 25-27). Sk 1:7 ukazuje, že Ježíš předpoklad otázky nepopíral. **Kdy** přesně k tomuto obnovení dojde, zůstává neznámé. Ježíš přiznal, že neví, kdy se vrátí ve slávě, aby nastolil Království: "Ale o tom dni nebo o té hodině nikdo neví" (Mk 13:32). "Není vaší věcí znát časy a doby, které Bůh stanovil svou vlastní autoritou" (Sk 1:7).

Podle Izajáše

Ježíš byl poslán, aby "potvrdil zaslíbení daná otcům" (Řím 15:8), a proto musíme zjistit, jaká budoucnost byla pro Izrael předpovězena. Velký prorok Izajáš, který je v Novém zákoně citován častěji než kterýkoli jiný autor SZ (asi 85krát), nás nenechal na pochybách o božské budoucnosti pro Izrael. Ačkoli byl tento národ neustále kárán za to, že nedokázal dostát svému vysokému povolání vyvoleného Božího lidu, jeho konečné obnovení bylo nade vší pochybnost zajištěno.

Následující přehled Izajášova poselství nám přiblíží pozadí, na kterém Ježíš hlásal radostnou zvěst o Království:

Jak se věrné město [Jeruzalém] stalo nevěstkou! Bylo plné soudu, kdysi v něm sídlila spravedlnost, ale teď jsou v něm vrazi... Tvá knížata jsou vzpurná a jsou společníky zlodějů. Všichni milují úplatky a jdou po odměnách, nehledají spravedlnost pro sirotky a neberou ohled na věc vdovy (1:21, 23).

Přijde čas, kdy Bůh potrestá svůj lid za jeho odpadlictví, ale s cílem ho vytříbit a napravit:

Pomstím všechny své nepřátele... a **obnovím** vaše souduce jako kdysi a vaše rádce jako na začátku. **Potom** budeš nazýváno městem spravedlnosti, městem věrným. Sijón bude vykoupen soudem a ti, kdo se vracejí k Bohu, spravedlností (1:26, 27).

Současný stav Izraele

Mělo by být jasné, že současný stav Izraele, který z velké části odmítl svého Mesiáše, neodpovídá slíbené-

mu popisu věrného města. Ve dnech mesiášského království se však vše změní:

V **posledních dnech** [ve dnech Mesiáše] bude hora Jahvova chrámu ustanovena jako nejvyšší hora a bude vyvýšena nad pahorky a všechny národy k ní budou proudit. A mnohé národy budou říkat: "Pojďte, vystoupíme na Jahvovu horu, do domu Jákovova Boha, a on nás naučí svým cestám a my budeme chodit po jeho stezkách." Ze Sijónu totiž bude vycházet poučení a Jahvovo poselství z Jeruzaléma a on bude působit jako mezinárodní rozhodčí pro národy a bude kárat mnohé národy. A zkovají své meče v radlice a svá kopí v kosy. Národ už nepozvedne meč proti jiným národům a už nikdy se nebude učit válčit (2:1-4).

Domněnku, že se toto proctví uskutečnilo v církvích (které v době mezinárodní války neváhaly zabíjet příslušníky stejných církví v nepřátelských zemích), lze jen stěží brát vážně. Příslib světa osvobozeného od hrůz jaderné války je jádrem radostné zvěsti o Božím království, evangelia hlášeného Ježíšem. Toto poselství poukazuje na dobu, která se v lidských záležitostech ještě nikdy nenaplnila. Kde však najdeme hlášenou Dobrou zprávu o Království?

Kristův návrat

Nový zákon všude spojuje "Pánův den" s Kristovým návratem ve slávě, aby na zemi zřídil Boží království. Právě v tomto kontextu jsou dány přísliby světového míru; nicméně míru nebude dosaženo, dokud nedojde ke hrozivému celosvětovému soudu. Stav světa při druhém příchodu bude stejně bezbožný jako v době potopy: "Nebudou vědět, dokud nepříjde potopa a všechny je nepohltní" (Mt 24:39).

Jahvův den přijde na každého, kdo je pyšný a povýšený... a bude sražen na zem... a Jahve sám bude v ten den vyvýšen... když povstane, aby hrozivě otřásl zemi....Jeruzalém bude zničen a Juda padne... Kletba na jejich duši! Odměnili se totiž sami sobě zlem. Ó můj lide, tvoji vůdcové tě svádějí na scestí... Proto můj lid upadl do zajetí, protože je bez poznání. Jejich vůdci hladoví a jejich lid je vyprahlý žízni. Odmítli poučení Jahva zástupů a pohrdli poselstvím o záchraně od Svatého z Izraele (z Iz 3-5 kap.).

Výsledkem odmítnutí Boha ze strany Izraele je zaslpenost při soudu. Prorokovi je řečeno:

Jdi a řekni tomuto lidu: 'Slyšíte, ale nerozumíte, vidíte, ale nechápete.' Učiň srdce tohoto lidu bezcitným, jejich

uši hluchými a jejich oči slepými. Jinak by viděli očima a slyšeli ušima a chápali srdcem a obrátili by se a byli by uzdraveni (6:9-10).

Kázání poselství

Ježíš a Pavel si uvědomovali, že tato necitlivost vůči poselství evangelia o Království bude typickou reakcí na jejich kázání tohoto poselství (Mt 13:14-15; Mk 4:12; Lk 8:10; Jan 12:40, Sk 28:26-27).

Tato slepota bude trvat, "dokud nebudou města v troskách a vylidněná, domy neobydlené a země zničená a zpusťovaná (6:11).

Jedinou nadějí Izraele je přislíbený Spasitel:

Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel: Bůh je s námi (7:14; Mt 1:23; viz 2 Kor 5:19: "Bůh byl v Kristu").

Slíbený Syn se stane mezinárodním vládcem. Bude řídit první úspěšnou světovou vládu:

"Neboť se nám narodilo dítě, byl nám dán syn. A vláda bude na jeho ramenou. Jeho titul bude 'Podivuhodný', 'Rádce', 'Božský hrdina', 'Otec přicházejícího mesiášského věku' [tak jej překládají řecké verze hebrejštiny], 'Kníže pokoje'. Jeho vláda a mír nebudou mít konce. Z Davidova trůnu bude vládnout a nařizovat své království a od té doby je navždy upevní soudem a spravedlností... Horlivost Jahva zástupů se postará o to, aby se to uskutečnilo (Iz 9:6-7).

Vzpourný Izrael musí nejprve utrpět pohromu z rukou Asyřana, kterého Bůh používá jako prut hněvu, ale:

až Jahve uskuteční celý svůj plán na hoře Sion a v Jeruzalémě, potrestá zpupnou chloubu asyrského krále a jeho nadutou pýchu... Světlo Izraele bude jako oheň a jejich Svatý jako plamen, který spálí a pohltí trní a šípky asyrského krále v jediný den (10:12, 17).

Přeživší ostatek

Výsledkem bude, že v budoucím Mesiášově dnu:

Přeživší ostatek Izraele a ti, kdo uniknou z Jákobova domu, se už nikdy nebudou spoléhat na toho, kdo je napadl, ale budou se v pravdě spoléhat na Jahva, Svatého Izraele... Přeživší ostatek se vrátí k Božskému Hrdinovi Libanon padne do rukou majestátního hrdiny a z pařezu Jišajova [Davidova otce] vzejde Výchonek a z jeho kořenů vyroste Ratolest a na něm spočine Duch Jahva, Duch rozumu, Duch rady a moci, Duch poznání a bázně před Pánem." (10:20, 21, 34; 11:1-2).

Pod jeho vládou se splní dávný sen lidstva o světovém míru:

Spravedlivě bude soudit chudé a spravedlivě rozhodovat o mírných obyvatelích země. A bude bít zemi prutem svých úst a dechem svých rtů zničí bezbožníka (11:4).

Pavel cituje tuto pasáž jako vztahující se na zničení "člověka hříchu" při Kristově návratu (2 Tes 2:8).

Mesiášova vláda

Výsledkem Mesiášovy vlády bude všeobecný mír:

Vlk bude žít s jehňátkem a levhart si lehne s kůzlem. Vůl a mladý lev se budou pást spolu a malé dítě je povede. Kráva a medvěd se budou pást spolu a jejich mláďata budou ležet spolu. Lev bude jíst slámu jako vůl. Dítě si bude hrát nad dírou hada a nemluvně bude moci položit ruku na hadí hnízdo. Na celé mé svaté hoře nebudou škodit ani ničit, neboť země bude plná poznání Jahva, jako vody pokrývají moře. V onen den [den Mesiáše] bude kořen Jišajův stát jako signální prapor pro národy. Národy ho budou hledat a [tisícileté] odpočívání bude slavné" (11:6-10).

V onen den:

Obnovení Izraele se uskuteční "v onen den", kdy:

Jahve si dá za úkol podruhé získat zpět [poprvé to bylo při exodu z Egypta] přeživší zbytek svého lidu, ty, kteří zůstali, z Asýrie a Egypta, Patosu, Kúše, Elamu, Šináru, Chamátu a mořského pobřeží. Vztyčí signální prapor pro národy a shromáždí vyhnance Izraele a rozptýlené Judy ze čtyř koutů země... Jahve zcela zničí zátoku egyptského moře. Mávne rukou nad řekou a jeho spalující vítr ji rozdělí na sedm koryt, aby lidé mohli přejít suchou nohou. Egyptané budou sloužit spolu s Asyřany. V onen den bude Izrael třetím národem spolu s Egyptem a Asýrií jako požehnaní uprostřed země. Jahve zástupů jim požehná a řekne: 'Požehnaný buď Egypt, můj lid, Asýrie, dílo mých rukou, a Izrael, mé dědictví' (11:11, 12, 15; 19:24-25).

Zázračné vysvobození Izraele vyvolá všeobecné díky-vzdání Bohu, který bude nyní přítomen na zemi v osobě svého místodržícího, Ježíše, Mesiáše.

Obnovení Izraele bude znamenat úlevu od otroctví, které jim Babylon uvalil:

Jahve se totiž nad Jákobem slituje a ještě si Izraele vyvolá a usadí ho v jeho zemi... Zajmou ty, jejichž zajatci ještě nedávno byli. Budou vládnout nad svými [bývalý-

mi] utlačovateli (14:1-2).

Všeobecná úleva

Babylónský král, který před příchodem Mesiáše bude "vládnout národům v hněvu, bude pronásledován a nikdo mu v tom nezabrání" (14:6). Všeobecná úleva je vyjádřena krásným obrazem světa zachráněného před zmatkem:

Celá země je v klidu a pokoji, propuká ve zpěv (14:7).

V milosrdenství bude upevněn (Mesiášův) trůn a on na něm usedne v Davidově stánku, bude vládnout, prosazovat právo a urychlovat spravedlnost... V onen den bude člověk vzhlížet ke svému Stvořiteli a jeho oči budou respektovat Svatého Izraele. A Jahve bude znám Egyptanům... Egypt se vrátí k Hospodinu" (16:5, 7; 19:21).

Výsledkem bude mezinárodní mír mezi těmi, kdo byli dříve nepřáteli:

V onen den bude z Egypta cesta do Asýrie a Asyřané přijdou do Egypta a Egyptané do Asýrie (19:21-23).

Izajášova proroctví (a proroctví dalších proroků) popisují stejně jasně jak zkázu, která nastane po příchodu Mesiáše, tak mír, který nastane v jeho království:

Země bude zcela vyprázdněna a zpusťována. Země truchlí a chřadne... Leží znečištěná pod svými obyvateli, kteří přestoupili zákony, porušili ustanovení a porušili smlouvu. Zemi proto pohltilo prokletí. Její obyvatelé jsou zpusťováni. Obyvatelstvo světa je spáleno a jen málo lidí přežije... Země se bude potácet jako opilec (24:3-6, 20).

Prokáže svou slávu

Až se pak Kristus při svém příchodu zjeví:

Pozvednou své hlasy a budou zpívat pro Jahvovu velebnost. Budou hlasitě křičet od moře. Měsíc bude zastřen a slunce zahanbeno, neboť Jahve zástupů bude kralovat na hoře Sion a v Jeruzalémě a zjeví svou slávu před svými staršími (24:14, 23).

Bude se konat mesiášská hostina na oslavu triumfu Mesiáše (nonkonformní názor, že veškeré užívání vína je hřích, se bude zdát podivně nemístný!):

Jahve zástupů připraví na této hoře pro všechny národy bohatou hostinu, hostinu z masa a archivního vína, z jemného masa a nejvybranějšího vína (25:6).

Ze srdcí lidí bude odstraněna slepota:

A na této hoře zničí pokrývku, která je položena na

všechny národy, a závoj, který je rozprostřen nad všemi národy. Vítězně pohltí smrt (25:7-8).

Svět bude poučen, aby vybudoval nový systém založený na spravedlnosti, neboť "až budou tvé [Mesiášovy] soudy na zemi, obyvatelé světa se naučí spravedlnosti" (26:9).

Mezitím budou svatí při druhém příchodu vzkříšeni k nesmrtelnosti:

Vaši mrtví budou žít, jejich mrtvoly vstanou z mrtvých. Probudte se a zpívejte, vy, kteří přebýváte v prachu. Neboť vaše rosa je rosou světla a země přivede k životu své mrtvé (26:19).

Vůdčí národ tisíciletí

Izrael bude zachráněn ze zajetí a obnoven jako vůdčí národ tisíciletí:

Izrael rozkvetne a vypučí a naplní tvář světa ovocem... Nepravost Jákovova bude očištěna... Izrael bude shromáždován jeden po druhém... To se stane v onen den: V tom dni zazní veliká polnice a ti, kdo jsou vyhlazováni v asyrské zemi, a vyhnanci v egyptské zemi přijdou a budou se klanět Jahvovi na svaté hoře v Jeruzalémě" (27:6, 9, 12, 13).

Bude následovat všeobecné obrácení národů:

V onen den uslyší hluší slova knihy a oči slepých prohlédnou ze své temnoty a mrákoty. A pokorní získají novou radost v Jahvovi a chudí mezi lidmi se budou radovat ve Svatém Izraele (29:18-19).

Varování pro všechny, kdo se přibližují k Bohu

Izajáš podává klasickou obžalobu falešného náboženství, varování všem, kdo se přibližují k Bohu:

Tento lid se ke mně přibližuje svými ústy a svými rty mě uctívá, ale své srdce ode mne vzdálil, neboť jeho bázeň přede mnou je založena na lidských učeních (29:13).

Velmi reálná možnost pokoušet se uctívat Boha na základě nebiblického, člověkem vytvořeného systému víry bude příčinou tragického zklamání "mnohých, kteří mi [Ježíši] v onen den řeknou: 'Pane, pane, copak jsme v tvém jménu neprorokovali, nevyháněli demony v tvém jménu a nedělali v tvém jménu mnoho zázraků? Jedli jsme a pili v tvé přítomnosti a ty jsi učil na našich ulicích'" (Mt 7:21, 22; Lk 13:26). Ježíš jim odpoví, že je nikdy nepovažoval za křesťany (Mt 7:23; Lk 13:27). Ve stejné souvislosti Ježíš varoval

před falešnými proroky, kteří se objevují v přestrojení za ovce (Mt 7:15).

Pavel varoval, že Satanovou technikou bude kázat jiného Ježíše, jiné evangelium a nabízet jiného Ducha (2 Kor 11:4). "Mnozí" budou evangelium kazit (2 Kor 2:17). Nemůže být vážnějšího varování než toto. Bezpečí může spočívat pouze v osobním přezkoumání víry, kterou člověk přijal ve světle Písma, s vědomím, že je osudově možné uctívat upřímně, ale marně (Mt 15:9; Mk 7:7). Jediná přijatelná bohoslužba je ta, která je nabízena "v Duchu a v Pravdě", tj. založená na systému Pravdy zjevené v Písmu (Jan 4:23).

Tisícileté Boží království

Na počátku tisíciletého Božího království mnozí poprvé pochopí pravdu:

A ti, kdo v duchu bloudili, dojdou pochopení a ti, kdo reptali, přijmou poučení... Lid totiž bude bydlet na Sijónu v Jeruzalémě. Už nebudete plakat. Bůh k vám bude velmi milostivý na hlas vašeho volání... Až ho uslyší, odpoví vám" (29:24; 30:19).

Záchrana Izraele skrze zásah jeho Mesiáše bude zahrnovat zničení jeho nepřítele, Asyřana:

Skrze Jahvův hlas bude poražen Asyřan, který bil Izrael holí. Pán sestoupí [srov. "Sám Pán sestoupí z nebe s křikem..." 1 Tes 4:16] a bude bojovat o horu Sion a o její pahorek... Tehdy Asyřan padne" (30:31; 31:4).

Mesiáš a svatí

Boží království bude spravovat Mesiáš a svatí:

Hle, král bude kralovat ve spravedlnosti a knížata budou vládnout v soudu... Duch bude na nás vylit z výsosti a poušť se stane úrodným polem... Tehdy bude na poušti přebývat soud a na úrodném poli zůstane spravedlnost. A účinkem spravedlnosti bude pokoj, klid a jistota navždy. A můj lid bude přebývat v pokojném příbytku, v jistých příbytcích a klidných místech odpočinku... Jahve naplnil Sion soudem a spravedlností. A moudrost a poznání zajistí v těchto dobách stabilitu. Tvé oči uvidí Krále v jeho kráse... Tvé oči uvidí Jeruzalém jako klidný příbytek, stánek, který nebude zbořen. Ani jeden z jeho kůlů nebude nikdy stržen a žádný z jeho provazů nebude přetržen. Ale tam bude pro nás majestátní Pán místem širokých řek a potoků. Jahve je totiž naším vládcem a zákonodárcem. Jahve je náš král, on nás zachrání." (z kap. 32, 33)

Radost a zpěv

Radost z mesiášského království bude úplná:

Pustina a odlehlé místo budou pro Izrael radostné a poušť se bude radovat a rozkveté jako růže. Rozkveté v hojnosti a bude jásat radostí a zpěvem... Tehdy se otevrou oči slepých a uši hluchých se odblokují. Tehdy bude chromý skákat jako jelen a němý jazyk bude zpívat. Na poušti vytrysknou vody a na poušti potoky... A ti, kdo byli vykoupeni z vyhnání, se vrátí a přijdou na Sión s písněmi a radostí budoucího věku na svých hlavách. Získají radost a veselí a zármutek od nich uteče" (35:1, 6. 10).

Dobrá zpráva (evangelium) o Božím království je úzce spojena se spásou v mesiášském království. Evangelium je představeno Janem Křtitelem, který cituje Izajáše. Ten uvádí "hlas volajícího na poušti" (40:3) do prostředí, které naznačuje konečné nastolení Božího království na zemi. Právě k této velké události nás Jan a Ježíš zvou, když říkají: "Čiňte pokání a věřte radostné zvěsti o Království" (Mt 3:2; Mk 1: 14-15).

Světová vláda

Velké budoucí království tak dává pocítit svou přítomnost v učení církve. Podle novozákonních autorů je to právě vyhlídka na Kristův příchod ve slávě, aby slavnostně zahájil Království po celém světě, která je podnětem k naději a vytrvalosti. Z ohlášení Jana Křtitele a jeho výzvy k pokání vyplývá varování, že vláda nad světem musí nakonec přejít do rukou toho, komu právem náleží, Ježíše Mesiáše:

Zjeví se Jahvova sláva a uvidí ji společně všechno tělo ... Poselství našeho Boha zůstane navždy. Vy, kteří zvěstujete radostnou zvěst Sionu, vystupte na vysokou horu. Vy, kdo nesete radostnou zvěst do Jeruzaléma, pozvedněte svůj hlas se silou. Nebojte se. Řekněte judským městům: 'Hle, váš Bůh! On přijde se silnou rukou, aby vládl, a přinese s sebou svou odměnu' (40:5-10).

Prorok se pak věnuje tématu trpícího služebníka, který nakonec zvítězí jako král. Tato slova platí pro Ježíše i pro ty, kdo trpí s ním (srov. "Trpíme-li s ním, budeme s ním kralovat jako králové", 2 Tim 2:12):

Hle, můj služebník, jehož se zastávám, můj vyvolený, v němž se má duše těší. Vložil jsem na něj svého ducha a on přinese národům spravedlnost. Nebude křičet, nepozvedne svůj hlas a nebude ho slyšet na ulici. Ani potlučenou třtinu nezlomí a slabě hořící knot neuhasí, věrně vynese spravedlnost. Nezkłame ani se nedá odradit,

dokud nezavede spravedlnost na zemi, a pobřežní kraje budou čekat na jeho pokyny" (42:1-4).

Izrael bude spasen

Ve dnech Mesiáše bude Jákobův dům (ne církev!) obnoven:

Jákobe, můj služebníku, vylijí vodu na žíznivého a potopu na vyprahlou zemi. Svého ducha vylijí na tvé semeno a své požehnání na tvé potomstvo. A vzejdou jako tráva uprostřed vod, jako vrby u tekoucích potoků. Izrael bude v Jahvovi zachráněn věčnou spásou. Už nikdy se nebudeš stydět ani zahanbovat... Zpívejte, nebesa, jásej, země, propukněte ve zpěv, hory, neboť Jahva potěšil svůj lid a slitoval se nad svými souženými (44:2-4; 45:17; 49:13).

V době utrpení před tisíciletím bude Izrael věřit, že byl opuštěn, ale:

Může žena zapomenout na své kojené dítě a nemít soucit s dítětem svého lůna? Vskutku mohou zapomenout. Já však na tebe nezapomenu... Toto praví Jahve: Pozvednu svou ruku k pohanským národům a vztyčím svůj signální prapor k národům a oni přinesou tvé syny na rukou a tvé dcery budou nosit na ramenou... a celé lidstvo pozná, že já Jahve jsem tvůj Spasitel a tvůj Vykupitel, Mocný Jákobův (49:15, 22, 26).

Velké téma Izajášova poselství

Nastolení Boží vlády, ohlašované jako radostná zvěst o Božím království – křesťanské evangelium – je velkým tématem Izajášova poselství. Izrael postihne poslední pohroma, z níž bude zachráněn návratem svého Mesiáše:

Probuďte se, probuďte se! Obleč se do síly, Sione, oblékni se do krásných šatů, Jeruzaléme, svaté město. Od nynějška už do města nikdy nevstoupí neobřezaní a nečistí. Otřes se z prachu. Povstaň, porobený Jeruzaléme! Osvobod' se od pout na své šíji, ó ztročená sionská dcero... Jak krásné jsou na horách nohy toho, který přináší radostnou zvěst, ohlašuje pokoj; který přináší radostnou zvěst o budoucích dobrých věcech, ohlašuje spásu, říká Siónu: 'Tvůj Bůh kraluje' (srv. kralování nebo Boží království, obsah novozákonního evangelia) (52:1, 7).

Probuďte se do radosti. Zpívejte společně, zpusťovaná místa Jeruzaléma. Neboť Jahve potěšil svůj lid a vykoupil Jeruzalém. Jahve obnažil své svaté rameno před zraky všech národů. A celá země uvidí spásu našeho Boha (52:9-10).

Obrácení celého světa

Izrael napomůže obrácení celého světa a bude zcela ospravedlněn:

Jahve Bůh, který shromažďuje vyhnance Izraele, říká: "Shromáždím k němu další... A vykupitel přijde k Siónu a k těm, kdo se odvracejí od přestupku v Jákobovi. K tobě se obrátí hojnost moří, k tobě přijde bohatství národů... Ve svém hněvu jsem tě udeřil, ale ve své přízni jsem se nad tebou smiloval. Neboť národ a království, které ti nebudou sloužit, zahynou; ty národy budou vskutku zničeny... Synové těch, kdo tě sužovali, přijdou a pokloní se ti. Všichni, kdo tebou pohrdali, se ti budou klanět k nohám... Ve tvé zemi už nebude slyšet násilí, na tvých hranicích už nebude pustošení ani zkáza... Tvůj lid bude spravedlivý a zdědí zemi navždy... Ty, kdo vzpomínáš na Jahva, nemlč. Nedejte Mu pokoj, dokud Jeruzalém nepostaví a neučiní jej chválou v zemi (55:8; 59:20; 60:5, 10, 12, 14, 18, 21; 62:6-7).

Triumf spravedlivých, věrných vyvolených ze všech národů, je vyjádřen dojemnými slovy:

Vždyť vyjdete s radostí a budete vyvedeni v pokoji. Hory a pahorky před vámi propuknou ve zpěv a všechny polní stromy budou tleskat" (55:12).

Přijď Tvé království

S tímto dědictvím z hebrejských proroctví není divu, že Ježíš učil učedníky modlit se: "Přijď království tvé", a mohl přidat prosbu z Izajáše:

Ó, kéž bys roztrhl nebesa a sestoupil, aby se hory třásly před tvou tváří... abys dal poznat své jméno svým nepřítelům, aby se národy třásly před tvou tváří... Jahve se zjeví k tvé radosti... Jahve přijde s ohněm... a svým mečem se bude soudit se všemi tvory, a těch, které Jahve zabije, bude mnoho... A právě to se stane: Každé novoluní a každou sobotu se všichni přijdou poklonit do mé přítomnosti. A budou vycházet ven a dívat se na mrtvá těla těch, kdo se proti mně vzbouřili. Jejich červ nezemře a jejich oheň neuhasne. A celé lidstvo se na ně bude dívat s odporem (64:1-3; 66:5, 15, 16, 23, 24).

To je pozadí novozákonního hlásání radostné zvěsti o příchodu Božího království (Mk 1:14-15; Lk 4:43 atd). Pro hlubší pochopení očekávání Ježíše a jeho současníků je nezbytné porozumět hebrejským proroctvím. Vytržení evangelia z jeho hebrejského prostředí nevyhnutelně vede k jeho zkrácení. Mnozí studenti Písma čtou Nový zákon prizmatem pozdějšího vývoje ovlivněného řeckým filozofickým myšlením.

Je třeba si položit otázku, zda šlo o poctivý vývoj, nebo o odklon od původní Pravdy.

Přicházející království v žalmech

Můžeme přidat další informace ze žalmů, zejména z těch, které popisují Mesiášovu činnost a které Nový zákon nejčastěji cituje jako proroctví o Ježíšově kariéře. Žalm 2 popisuje vyvrcholení dějin, kdy království tohoto světa převezme Mesiáš a jeho svatí (srov. Zj 11:15):

Proč se národy marně domlouvají a národy marně intrikují? Králové země se shromažďují a tvoří konkláve proti Jahvovi a jeho Mesiáši. Říkají: 'Roztrhneme jejich pouta a odhodme od sebe jejich provazy'. Ten, který sedí na nebesích, se bude smát. Pán je bude mít v posměchu. Tehdy je osloví ve svém hněvu, vyděsí je ve svém vzteku a řekne: 'Svého Krále [Mesiáše] jsem dosadil na Sión, svou svatou horu'. A [Mesiáš v odpovědi řekne]: 'Vyhlásím nařízení: Jahve mi řekl: 'Ty jsi můj Syn. Dnes jsem tě zplodil. Požádej mě, a dám ti národy jako tvé dědictví a končiny země jako tvé vlastnictví. Rozbiješ je železnou tyčí a roztrháš je jako hrnčírskou nádoby. Nyní tedy, ó králové, buďte moudří. Buďte poučení, vládci země. Služte Jahvovi s bázní, s třesením líbejte jeho nohy, aby se nerozhněval a vy nezahynuli, až se jeho hněv rychle rozhoří. Šťastní jsou všichni, kdo v něho vkládají svou důvěru (Žalm 2).

On působí, že války ustávají

Žalmista má stále na mysli mesiášské království:

"Všechny kouty planety si vzpomenou na Jahva a obrátí se k němu a všechny rodiny národů se budou klanět ve tvé přítomnosti. Království totiž patří Jahvovi a on je vládcem mezi národy" (22:27, 18). "Válkám učiní konec po celé zemi" (46:9). "Ať vědí, že Bůh vládne v Jákobovi až na konec země" (59:13). "Celá země tě bude uctívat a zpívat ti" (66:4)... "neboť ty budeš spravedlivě vládnout lidem a řídit národy na zemi" (67:4). "Kvůli tvému chrámu v Jeruzalémě ti budou králové přinášet dary" (68:29). "Bude vládnout od moře k moři a od řeky až na konec země... Ano, všichni králové před ním padnou, všechny národy mu budou sloužit" (72:8, 11).

"Povstaň, Bože, vládni zemi, neboť ty zdědíš všechny národy" (82,8). "Neboť on přichází vládnout zemi. Bude vládnout světu spravedlností a lidem svou pravdou" (96:13). (Pavel cituje tento žalm lidem v Aténách jako proroctví o Ježíšově návratu, aby vládl v Království: (Sk 17:31). "Pán vládne. Ať se raduje země!" (97:1). "Pamatoval na svou smlouvu navěky, na poselství, kte-

ré přikázal tisícům pokolení, na smlouvu, kterou uzavřel s Abrahamem, a na svou přísahu s Izákem... řekl: 'Tobě dám kanaánskou zemi, úděl tvého dědictví'" (Ž 105:8-11).

Sed' po mé pravici, dokud...

Novozákonní autoři neustále tvrdí, že Ježíš sedí po Otcově pravici, a to od nanebevzetí až do druhého příchodu. Tehdy se vrátí, aby vládl ve svém království. Žalm 110, který tento plán vyvýšení Mesiáše a jeho následného seslání zpět na zem předvídal, je oblíbeným novozákonním žalmem:

Jahve [Bůh, Otec - jediný Bůh, 1 Kor 8:6] řekl mému [Davidovu] pánu [Mesiáši]: 'Sed' po mé pravici, dokud ti nepoložím nepřátele za podnož tvých nohou. Jahve vyšle ze Siónu tvé mocné žezlo. Vládni uprostřed svých nepřátel... Jahve po tvé pravici v den svého hněvu porazí krále (110:1, 2, 5).

Žalmista se modlí za druhý příchod, stejně jako Iza-jáš:

"Skloň svá nebesa, Jahve, a sestup" (144:5). "Ať se Izrael raduje ve svém Tvůrci, synové Siónu ať se radují ve svém Králi....Svatí ať vykonají pomstu na lidech, ať spoutají jejich krále řetězy a jejich urozené železnými okovy, ať na nich vykonají předepsaný soud. Tato čest je dána všem svatým" (Ž 149).

Davidův trůn

Druhý žalm a žalm druhý od konce (149) tedy obsahují stejné hlavní poselství o Království. Davidův trůn je hlavním tématem žalmu 72, který uzavírá druhou knihu žalmů (žalmy jsou v hebrejské Bibli rozděleny do pěti knih). Žalm 89 uzavírá třetí knihu a zabývá se především Davidovým trůnem. Království je tématem žalmů 96-100 a 102. Žalm 2, obsahující výraz Mesiáš ("jeho pomazaný"), je často citován v knize Zjevení (12:5; 11:18: "národy se rozhněvaly"; 19:15: Kristus zavádí mesiášskou "železnou hůl"; 2:27: příslib vlády pro svaté).

Nepřekvapuje, i když je pro většinu návštěvníků církve až zarážející, že triumf Mesiáše v jeho přicházejícím Království je základním tématem hlásání radostné zvěsti o Království (evangelia) v NZ:

"[Ježíš] bude veliký a bude nazýván Synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida a bude kralovat nad domem Jákobovým [nikoli nad církví! Církev vlád-

ne s ním, 2 Tim 2:12; Zj 5:10; 3:21; 2:26; 20:1-6] a jeho království nebude konce" (Lk 1:32-33).

Ježíš jim řekl: Musím oznamovat radostnou zvěst o Božím království i v jiných městech. To je důvod, proč jsem byl poslán (Lukáš 4,43).

Požehnaný je přicházející král

Při zmínce o slově "spása" (Lk 19:9) "a protože byl Ježíš blízko Jeruzaléma, mysleli si, že se Boží království ihned zjeví" (Lk 19:11). Ježíš pak vysvětlil, že musí odejít ke svému Otci a pak se vrátit vybaven mocí vládnout v Království (Lk 19:11-27). Když pak vstoupil do Jeruzaléma, "celý zástup učedníků se začal radovat a chválit Boha mocným hlasem za všechny mocné skutky, které viděli, a říkal: 'Požehnaný je přicházející Král'" (Lk 19:38).

"Požehnané je přicházející království našeho otce Davida" (Marek 11:10). "Požehnaný král Izraele, který přichází ve jménu Pána" (Jan 12:13).

Farizeové pak Ježíšovi řekli, aby pokáral **své učedníky** (ne nevědomé Židy!) za jejich mesiášský zápal, který nebyl ani v nejmenším na místě:

Říkám vám, že kdyby tito [moji učedníci] mlčeli, samy kameny by křičely [radostí] (Lk 19:40).

Tyto epizody ukazují hluboký mesianismus Nového zákona a zdůrazňují skutečnost, že Ježíš byl skutečně Mesiáš, Syn živého Boha. Na této pevné skále má být vybudována novozákonní církev. Církev, která popírá druhý příchod a vládu Mesiáše na obnovené zemi, je založena na písku.

O dědictví Království a vládu nad zemí se měl Ježíš podělit se svými učedníky:

V novém věku budete vy, kteří jste mě následovali v mých zkouškách, trůnit a vládnout nad dvanácti izraelskými kmeny (Mt 19:28; Lk 22:28-30).

Jádro Nové smlouvy

Tento slib tvoří jádro Nové smlouvy (srov. Lk 22:29):

Ustanovuji vás za vládce, jako můj Otec ustanovil mne. To je moje krev nového 'jmenování.'" Řecké sloveso "ustanovit" je kořenem podstatného jména překládaného jako "smlouva").

"Nevíte, že svatí budou vládnout světu?" (1 Kor 6:2). "Jak bych si přál, abyste začali vládnout [aorist "vládnout" je ingresivní], abychom mohli vládnout s vámi!" (srov. Lk 1:12). (1 Kor 4:8). "Jestliže s ním trpíme,

budeme s ním také kralovat jako králové" (2 Tim 2:12). "Což nám Bůh spolu s ním nedá všechno zdarma?" (srov. Řím 8:32). "Svatí budou vládnout na zemi" (Zj 5:10). Budou sedět s Kristem na jeho trůnu (Zj 3:21), obdrží moc nad národy (Zj 2:26) a budou s ním vládnout jako králové po tisíc let (Zj 20:4). "Mírní zdědí zemi" (Mt 5:5) (nikoliv zmizí do nebe!). Abrahamovi a jeho potomstvu bylo přislíbeno, že zdědí svět (Řím 4:13).

Odvází se někdo s ohledem na tyto působivé biblické údaje kritizovat apoštoly, když se dotazují:

Pane, je to ta doba, kdy hodláš obnovit království Izraele? (Sk 1:6).

Světlo na tuto otázku vrhl Petr ve svém druhém kázání prvním konvertitům ke křesťanské církvi. Vyzýval k pokání,

aby vám Pán poslal Ježíše Mesiáše, který vám byl dříve zvěstován. Nebe ho musí podržet až do časů obnovy všeho; o těch časech mluvili všichni jeho svatí proroci (Sk 3,20-21).

Vládnout s Mesiášem

Údělem církve je vládnout s Mesiášem nad obnoveným Izraelem a světem. Přeživší ostatek Izraele bude tvořit jádro světové populace určené k životu v novém věku, který bude zahájen příchodem Mesiáše. Ze všech národů přežijí ti, kteří se dožijí úsvitu nové éry civilizace, v níž budou mezinárodní války přežitkem minulých dějin a nebudou již jako nyní všudypřítomnou hrozbou. V tomto novém světě bude existovat jedna církev založená na uctívání jediného Boha, Otce (1 Kor 8:6; Zach 14:9), prostřednictvím jeho Syna, Ježíše Krista.

Země bude znovu uspořádána pod vládou teokracie, kterou bude spravovat Mesiáš a jeho následovníci, věřící z dob Starého a Nového zákona. Při vzkříšení jim bude udělena nesmrtelnost v proměněných tělech oživených duchem (1 Kor 15:23, 42-55). K této proměně dojde jak u mrtvých křesťanů, tak u křesťanů, kteří přežijí v těle při druhém příchodu (1 Tes 4:13nn). Sedm let před koncem nebude žádné "vytržení před soužením"! Všichni věřící budou uchvázeni (vytrženi), aby se setkali s Ježíšem, a pak s ním sestoupí na zem v době, kdy přijde v moci a slávě a "pomstí se těm, kdo neposlouchají evangelium" (2 Tes 2:7-9).

Taková je božská budoucnost, kterou hlásali proroci i sám Ježíš. Takové je také **evangelium o Božím království** (nebo o království nebeském – tyto poj-

Boží království a obnovení Izraele

my jsou zcela synonymní, srov. Mat. 3:2 a Mk 1:14-15) svěřené církvi. Proč církve o tomto slavném údělu křesťanů a jediné naději světa tak mlčí?